

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0241/2010

25. 8. 2010

ZPRÁVA

o provádění právních předpisů EU zaměřených na zachování biologické rozmanitosti
(2009/2108(INI))

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Zpravodajka: Esther de Lange

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	18
STANOVISKO VÝBORU PRO RYBOLOV	22
STANOVISKO PETIČNÍHO VÝBORU	26
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	30

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o provádění právních předpisů EU zaměřených na zachování biologické rozmanitosti (2009/2108(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise nazvané Zastavení ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010 a v dalších letech: Zachování ekosystémových služeb v zájmu dobrých životních podmínek pro lidstvo (KOM(2006)0216),
- s ohledem na sdělení Komise o hodnocení akčního plánu ES pro biologickou rozmanitost v polovině období (KOM(2008)0864 v konečném znění),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem Varianty, koncepce a cíle EU v souvislosti s biologickou rozmanitostí po roce 2010 (KOM(2010)0004),
- s ohledem na zprávu Komise o stavu typů přírodních stanovišť a druhů z hlediska ochrany podle článku 17 směrnice o stanovištích (KOM(2009)0358),
- s ohledem na směrnici Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků¹ (směrnice o ptácích) a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 17. ledna 2001² o provádění směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin³ (směrnice o stanovištích),
- s ohledem na závěry Rady pro životní prostředí ze dne 25. června 2009 o hodnocení provádění akčního plánu EU pro biologickou rozmanitost v polovině období a plánu strategie EU pro invazivní druhy,
- s ohledem na tzv. priority z Cibeles, které byly přijaty na neformálním zasedání Rady, jež se konalo ve dnech 26.–27. ledna 2010 v Madridu, a závěry Rady pro životní prostředí ze dne 15. března 2010 na téma biologická rozmanitost v EU po roce 2010 a globální vize a cíle a mezinárodní přístup a systém sdílení zátěže,
- s ohledem na závěry ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 25.–26. března 2010, a to zejména na bod 14,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. května 2007 o zastavení snižování biologické rozmanitosti do roku 2010⁴,
- s ohledem na evropský summit v Göteborgu v roce 2001, kdy byl v rámci strategie udržitelného rozvoje přijat cíl zastavit do roku 2010 ztrátu biologické rozmanitosti,

¹ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

² Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s. 132.

³ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES.

⁴ Úř. věst. C 102E, 24.4.2008, s. 117.

- s ohledem na studii Ekonomika ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB) (<http://www.teebweb.org>),
 - s ohledem na sdělení Komise s názvem Plán strategie EU pro invazivní druhy (KOM(2008)0789),
 - s ohledem na modrou knihu o integrované námořní politice pro Evropskou unii (KOM(2007)0575) a SEK(2007)1278) a pokračující přípravy reformy společné rybářské politiky,
 - s ohledem na opatření zaměřená na zlepšování ochrany přírody a zachování biologické rozmanitosti, jež tvoří součást „kontroly stavu SZP“, a příležitosti, které nabízí reforma SZP, jež se v současnosti projednává,
 - s ohledem na skutečnost, že Organizace spojených národů vyhlásila rok 2010 rokem biologické rozmanitosti,
 - s ohledem na výsledek 15. zasedání konference smluvních stran (COP 15) Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES), která se konala v Dauhá v Kataru ve dnech 13.–25. března 2010,
 - s ohledem na nadcházející páté zasedání konference smluvních stran Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti (COP-MOP 5) a konferenci smluvních stran (COP 10) Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti (CBD),
 - s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí č. 4/2009 o pokroku na cestě k dosažení evropského cíle pro rok 2010 v oblasti biologické rozmanitosti, zejména na přílohu SEBI 2010 – ukazatel biologické rozmanitosti,
 - s ohledem na dokument Komise „Pokyny pro vytvoření sítě Natura 2000 v mořském prostředí - Uplatňování směrnic o ptácích a stanovištích“ z května 2007,
 - s ohledem na strategii EU 2020,
 - s ohledem na třetí Globální výhled k biologické rozmanitosti vydaný OSN,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanoviska Výboru pro rybolov a Petičního výboru (A7-0241/2010),
- A. vzhledem k tomu, že evropské právní předpisy by měly mít vliv na biologickou rozmanitost, jako tomu bylo v případě rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) nebo rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (2008/56/ES),
- B. vzhledem k tomu, že je na základě sdělení Komise zřejmé, že EU dosud nesplnila své cíle pro rok 2010 týkající se biologické rozmanitosti,
- C. vzhledem k tomu, že kontrola stavu druhů a typů přírodních stanovišť chráněných podle směrnice o stanovištích ukazuje, že většina druhů a typů stanovišť vykazuje nepříznivý

stav ochrany, že míra vyhynutí je znepokojivě vysoká – podle některých odhadů poklesla míra biologické rozmanitosti za posledních 40 let o 30 % – a že nic nenasvědčuje tomu, že by ubývalo faktorů vedoucích k nadměrnému úbytku biologické rozmanitosti; vzhledem k tomu, že stanoviště a druhy, které jsou v centru zájmu EU, jsou potenciálně ohroženy nebezpečím změny klimatu v důsledku lidské činnosti; vzhledem k tomu, že vědci předpokládají existenci mnoha nepopsaných druhů, a proto je nemožné stanovit plný rozsah ztráty biologické rozmanitosti,

- D. vzhledem k tomu, že mezi faktory, které EU znemožnily splnit její cíle do roku 2010, patří neschopnost rozpoznat a řešit hlavní příčiny snižování biologické rozmanitosti, neúplné provádění právních předpisů, neúplná a nízká integrace politiky biologické rozmanitosti do odvětvových politik, chybějící vědecké poznatky a nedostatky v údajích, chybějící politická vůle, nedostatečná finanční podpora, nedostatek nástrojů s cílem poskytovat dodatečnou pomoc při řešení konkrétních problémů, jako jsou invazivní nepůvodní druhy,
- E. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost má jako světový přírodní kapitál zásadní význam pro existenci lidského života na Zemi a sociální blahobyt, a to přímo i nepřímo prostřednictvím služeb ekosystému, kterých využíváme; vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost má ústřední úlohu v celosvětovém boji proti hladu a v boji za zabezpečení potravin; vzhledem k tomu, že ochrana a udržitelné využívání biologické rozmanitosti je jedním z předpokladů zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jejím dopadům,
- F. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost je nenahraditelným pilířem, na němž se vyvinul lidský rod, a její ztráta a ztráta přírodního dědictví, které s sebou nese, vytváří nerovnováhu a vede k výrazným hospodářským ztrátám a rovněž ke ztrátám v oblasti blahobytu, a to ve stejném měřítku, jako náklady způsobené nečinností v souvislosti se změnou klimatu,
- G. vzhledem k tomu, že podle studie o ekonomice ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB) na základě ztráty biologické rozmanitosti dochází k výrazným hospodářským ztrátám a rovněž ke ztrátám v oblasti blahobytu,
- H. vzhledem k tomu, že studie Eurobarometru uvádí, že velká část občanů EU neví, co je biologická rozmanitost a není obeznámena s důsledky její ztráty,
- I. vzhledem k tomu, že vymizení druhů může přerušit potravinový řetězec, který je klíčový pro přežití dalších živočišných a rostlinných druhů zásadně důležitých pro výrobu potravin, přizpůsobení klimatickým podmínkám, odolnosti vůči vnějším činitelům a zachování genetického bohatství,

Obecné poznámky

1. je hluboce znepokojen velice rychlým tempem ztráty biologické rozmanitosti způsobené lidskou činností, které, pokud bude pokračovat jako v posledních desetiletích, způsobí, že v roce 2050 bude příroda nepoměrně chudší a nenávratně poškozená, a zdůrazňuje, že fungující ekosystémy jsou předpokladem našeho bytí;
2. zdůrazňuje skutečnost, že biologická rozmanitost je nejdůležitějším ukazatelem dobrého stavu životního prostředí;

3. je si vědom toho, že z etického, ale i ekologického a hospodářského hlediska je nezbytné, abychom zamezili ztrátě biologické rozmanitosti, neboť by to budoucí generace připravilo o možnost využívat služeb ekosystému a těšit se z blahobytu, který poskytuje bohatá, přirozená biologická rozmanitost; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby zlepšily správu a dodržování předpisů v oblasti biologické rozmanitosti, a to jak ve vnitřních, tak vnějších vztazích;
4. je si dále vědom toho, že má-li být úspěšně vyřešena krize týkající se tří oblastí – zabezpečení potravin, ztráty biologické rozmanitosti a změny klimatu – je třeba uceleného přístupu a budoucí strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti, která bude plně integrována do strategií pro boj proti chudobě a hladu a pro zmírnění změny klimatu a přízpůsobení se této změně;
5. uznává, že při ochraně biologické rozmanitosti hrají důležitou úlohu nevládní organizace, a to jako přínos v rozhodovacím procesu, coby aktéři působící přímo v terénu a při zvyšování povědomí veřejnosti o této problematice;
6. souhlasí nicméně s tvrzením uvedeným ve zprávě o studii TEEB, že měření ekonomické hodnoty biologické rozmanitosti podléhá metodickým omezením a nemělo by zastínit etické a mezigenerační aspekty zachování biologické rozmanitosti;
7. je hluboce znepokojen tím, že zastavení poklesu biologické rozmanitosti není v rámci mezinárodní politické agendy považováno za naléhavou záležitost;

EU a biologická rozmanitost

8. hluboce lituje toho, že cíl EU zastavit ztrátu biologické rozmanitosti do roku 2010 stanovený na evropském summitu v Göteborgu v roce 2001 nebyl splněn, a sdílí obavy, které vyjádřilo mnoho předkladatelů petic Evropskému parlamentu;
9. vítá sdělení Komise s názvem Varianty, koncepce a cíle EU v souvislosti s biologickou rozmanitostí po roce 2010;
10. vítá rovněž závěry Rady pro životní prostředí ze dne 15. března 2010 o biologické rozmanitosti, včetně nového hlavního cíle zastavit ztrátu biologické rozmanitosti a úbytek služeb ekosystému v EU do roku 2020, a pokud je to možné, zajistit jejich obnovu, aniž by byl narušen přirozený vývoj v oblasti biologické rozmanitosti; rovněž vítá závěry zasedání Evropské rady konaného ve dnech 25.–26. března 2010, které potvrzují, že je naléhavě třeba zvrátit neustávající proces ztráty biologické rozmanitosti a degradace ekosystémů;
11. je přesvědčen, že zastavení ztráty biologické rozmanitosti je nezbytným minimem, které musí být naplněno do roku 2020;
12. poukazuje na cenné iniciativy, jež byly již pro účely obnovení biologické rozmanitosti a služeb ekosystému zahájeny, a domnívá se, že tyto činnosti spojené s obnovou musí být rovněž součástí hlavního cíle do roku 2020;
13. domnívá se, že je třeba provést důkladné hodnocení environmentálních, ekonomických

a sociálních dopadů v případě nedostatku údajů;

14. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost a služby ekosystémů mají globální povahu a hrají zásadní úlohu, pokud jde o celosvětové cíle udržitelného rozvoje, snížení chudoby a hladu a zlepšování zdraví a životní úrovně lidí, je přesvědčen, že budoucí strategie EU musí zvýšit úsilí EU vyvíjené v mezinárodním měřítku s cílem odvrátit ztrátu biologické rozmanitosti, jelikož studie jako TEEB poskytly dostatek důkazů o tom, že to bude nákladově účinné i proveditelné, a tak efektivněji přispět k dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015;
15. zdůrazňuje rovněž, že jako součást politiky zaměřené na ochranu a posílení biologické rozmanitosti je nezbytná i společná strategie EU pro řešení problému invazivních druhů, zejména proto, že existuje velmi úzký vztah mezi dopravními koridory a rozsáhlým šířením cizích druhů;

Natura 2000

16. uznává, že prvořadou úlohu při dosahování cílů EU v oblasti ochrany biologické rozmanitosti, změny klimatu a udržitelného rozvoje má úplné a správné provádění právních předpisů týkajících se programu Natura 2000; v tomto ohledu považuje za zásadní, aby byla při provádění programu Natura 2000 důkladně posílena budoucí spolupráce s uživateli pozemků; zdůrazňuje, že přístup v rámci programu Natura 2000 již přinesl některé výrazné úspěchy;
17. vyzývá Komisi a členské státy, aby plně uplatňovaly článek 6 směrnice o stanovištích;
18. ačkoli některé členské státy dosáhly kladných a hmatatelných výsledků ve stavu ochrany některých druhů, má stále obavy o plné a důkladné provádění právních předpisů týkajících se programu Natura 2000; důrazně vyzývá členské státy, aby provádění programu Natura 2000 věnovaly větší pozornost;
19. vítá skutečnost, že oblasti sítě Natura 2000 pokrývají 18 % území EU (na pevnině), a dále vítá rychlý pokrok při formulaci ochranných opatření či plánů řízení; je rozhořčen tím, že členské státy nedodržely lhůty uvedené v příslušných směrnicích; naléhavě proto členské státy vyzývá, aby směrnici o ptácích a směrnici o stanovištích urychleně začaly plně provádět;
20. vyjadřuje své znepokojení nad nedostatečným pokrokem ve vytváření sítě Natura 2000 v mořském prostředí a vyzývá Komisi a členské státy k urychlení nezbytných postupů;
21. vyzývá Komisi, aby přijala model sítě chráněných mořských oblastí umožňující sladit ochranu životního prostředí a udržitelný rybolov; vyzývá ji, aby pravidelně předkládala zprávy o pokroku, jehož členské státy dosáhly při provádění směrnice o přírodních stanovištích a směrnice o ochraně ptáků, zejména při realizaci sítě Natura 2000 v mořském prostředí, neboť v současnosti tvoří mořské lokality méně než 10 % chráněných oblastí, a rovněž také o povinnostech členských států v oblasti předkládání zpráv a monitoringu;
22. konstatuje, že mořské druhy a stanoviště jsou v rámci právních předpisů EU týkajících

se biologické rozmanitosti chráněny méně než suchozemské druhy a stanoviště, a vyzývá proto Komisi, aby posoudila nedostatky v těchto právních předpisech a jejich uplatňování a aby rozvíjela síť chráněných mořských lokalit, v nichž je hospodářská činnost včetně rybolovu řízena na základě posílené správy ekosystému;

23. konstatuje dále, že různé úmluvy týkající se regionálních moří obklopujících EU, např. OSPAR, HELCOM a Barcelonská úmluva, vytvářejí důležitý rámec pro ochranu mořských ekosystémů;
24. domnívá se, že členskými státy musí být umožněno, aby přijaly opatření na ochranu biologické rozmanitosti moří, která jdou nad rámec opatření požadovaných právními předpisy EU;
25. připomíná, že aby byla síť Natura 2000 zavedena systematickým způsobem, je třeba zachovat prvky krajiny, které jsou zásadní pro planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichy; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby se aktivně zasazovaly o zachování a rozvoj provázanosti chráněných oblastí, ať už pozemních či mořských, jakož i zemědělských oblastí s vysokou přírodní hodnotou;
26. podporuje zjištění Evropské agentury pro životní prostředí, která tvrdí, že „stav ochrany druhů a přírodních stanovišť chráněných podle směrnice EU o přírodních stanovištích vzbuzuje obavy“ a že bychom neměli „zaměřit veškeré své úsilí na zachování ostrůvků biologické rozmanitosti, zatímco ztrácíme přírodu všude jinde“, neboť tyto výroky odrážejí názory často vyjadřované evropskými občany v peticích předkládaných Evropskému parlamentu;
27. připomíná Komisi a členským státům, že směrnice o strategii pro mořské prostředí neomezuje využití chráněných lokalit pouze na síť Natura 2000, a žádá proto členské státy a Komisi, aby zohlednily a vytvořily propojení mezi veškerými chráněnými mořskými lokalitami, včetně oblastí stanovených v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, s cílem vytvořit globální a propracovanou síť;
28. bere na vědomí určitou nevyhnutelnou míru subsidiarity při provádění právních předpisů EU v oblasti ochrany životního prostředí, obává se však, že by členské státy této míry pružnosti mohly při provádění těchto předpisů zneužít; lituje toho, že existují výrazné rozdíly mezi členskými státy, například pokud jde o „vnější účinek“ chráněných oblastí Natura 2000, blokových výjimek v souvislosti s některými „stávajícími činnostmi“ či používání zásady předběžné opatrnosti; vyzývá k tomu, aby bylo v případě takovýchto výrazných rozdílů provedeno šetření, zda dotyčný členský stát neuplatňuje tato pravidla způsobem, jenž brání efektivnímu dosažení zamýšlených cílů v oblasti biologické rozmanitosti;
29. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy existují velké rozdíly, vyzývá Komisi, aby ke směrnicím poskytovala bližší vysvětlení a v případě nutnosti i pokyny, přičemž by tato vysvětlení či pokyny byly v ideálním případě založeny na osvědčených postupech nebo byly pomocí těchto postupů ilustrovány;
30. naléhavě žádá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, aby vzal na vědomí poznatky, které získali nezávislí odborníci v průběhu výzkumu o uplatňování

směrnice o přírodních stanovištích provedené na žádost Petičního výboru, zejména v souvislosti s tím, že nejsou dostatečně prověřovány možné alternativy projektů a jejich kumulační dopady a dochází k nevhodné správě lokalit, a v případě, že je rozhodnuto o kompenzačních opatřeních, nejsou tato opatření ověřována a často jsou prováděna příliš pozdě, pokud vůbec, a dále tento výbor žádá, aby vzal na vědomí také ostatní návrhy a doporučení obsažené v této zprávě;

31. zdůrazňuje, že je důležité uplatňovat zásadu předběžné opatrnosti v záležitostech týkajících se přírody, zejména pokud jde o biologickou rozmanitost, v souladu s rozsudky Soudního dvora;
32. vybízí členské státy, aby zajistily dostatečnou kvalitu hodnocení dopadu na životní prostředí a strategických hodnocení životního prostředí z hlediska biologické rozmanitosti, a zaručily tak řádné provádění právních předpisů týkajících se programu Natura 2000;
33. vyzývá k posílení směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí a k mnohem přísnější interpretaci jejích cílů, aby bylo dosaženo nulové čisté ztráty, a pokud možno získání biologické rozmanitosti a aby byly zavedeny specifické požadavky na současné monitorování dopadu projektů na biologickou rozmanitost a na účinnost zmírňujících opatření pomocí vhodných ustanovení týkajících se přístupu k těmto informacím a vymáhání práva;
34. je přesvědčen, že lepší přeshraniční spolupráce by mohla významně přispět ke splnění cílů programu Natura 2000;
35. vyjadřuje také své znepokojení nad neexistencí přeshraniční spolupráce, v jejímž důsledku by se někde ve stejných oblastech mohlo postupovat odlišně a v této souvislosti zdůrazňuje, že je užitečné využít stávajících nástrojů, jako je právní nástroj Evropského sdružení pro územní spolupráci (GECT);
36. naléhavě žádá Komisi, aby se ve své budoucí strategii pro biologickou rozmanitost a v rámci sítě chráněných oblastí Natura 2000 více zaměřovala na ekosystémové služby, a současně pokračovala v úsilí o dosažení příznivého stavu druhů a jejich stanovišť a dále toto úsilí zvyšovala;

Integrace do dalších politik

37. je přesvědčen, že pozemní chráněné oblasti Natura 2000 a síť mořských chráněných oblastí nejsou jediným nástrojem, jak EU může biologickou rozmanitost chránit, ale že pro větší úspěch při provádění politiky EU pro biologickou rozmanitost je nutný integrovaný přístup;
38. vyzývá proto Komisi, aby zajistila, že se na otázky biologické rozmanitosti budou zaměřovat i další politiky EU – zejména politiky v oblasti zemědělství, lesnictví, rybolovu, regionální politiky a politiky soudržnosti, dopravy, cestovního ruchu, rozvojové spolupráce, výzkumu a vývoje – které se budou navzájem doplňovat a posílí provázanost odvětvových a rozpočtových politik Evropské unie; zdůrazňuje, že existují velké možnosti, zejména ve společné zemědělské politice, regionální politice a společné

rybářské politice, jak přiznat biologické rozmanitosti vyšší prioritu;

39. zdůrazňuje propojení mezi vodním hospodářstvím a biologickou rozmanitostí jako klíčový faktor podpory života a udržitelného rozvoje;
40. zastává názor, že zemědělci hrají ústřední úlohu při dosahování cíle EU v oblasti ochrany biologické rozmanitosti; poukazuje na to, že v roce 1992 byl dán výchozí impulz k zařazení ochrany biologické rozmanitosti do společné zemědělské politiky a že reforma z roku 2003 následně zavedla opatření, jako např. vzájemná podmíněnost (tzv. cross-compliance), jednotná platba pro zemědělský podnik (oddělení plateb od produkce, tzv. decoupling) a rozvoj venkova, jež jsou prospěšné pro zachování biologické rozmanitosti;
41. vyjadřuje však své obavy o to, zda zemědělci EU budou schopni nadále produkovat vysoce kvalitní potraviny v rámci hospodářské soutěže; je přesvědčen, že reforma SZP by měla řádně odměňovat zemědělce EU za jejich snahu dosáhnout cíle EU v oblasti ochrany biologické rozmanitosti;
42. upozorňuje na to, že využití zemědělské a lesní půdy v Evropě podstatně přispívá k pestrosti druhů a biotopů, které jsou dnes považovány za hodné ochrany, a také k mnohotvárné kulturní krajině; zdůrazňuje proto, že pouze prostřednictvím využití zemědělské a lesní půdy lze dlouhodobě zajistit zachování kulturní krajiny a druhové rozmanitosti v EU;
43. vítá předešlé pokusy začlenit do společné zemědělské politiky hlediska životního prostředí, například zavedení agroenvironmentálních opatření a správných zemědělských a environmentálních podmínek; vyzývá Komisi, aby využila reformu SZP jako příležitost, jak dále posílit tento trend na cestě k trvale udržitelnému zemědělství v EU, přičemž přínos pro přírodu bude hlavní zásadou, například prostřednictvím zavedení odměn za ekologické služby nebo za poskytování vhodně definovaných veřejných služeb, včetně udržitelného zemědělství v ekologicky citlivých oblastech, jako jsou například lokality sítě Natura 2000, s cílem zajistit, aby uplatňované správné postupy byly řádně odměňovány a stimulovány a aby zemědělci nebyli finančně ani jinak znevýhodněni, což jim zajistí podmínky k tomu, aby mohli přispívat k biologické rozmanitosti i v budoucnu;
44. vyzývá Komisi, aby věnovala větší pozornost zajištění shody se všemi evropskými právními předpisy a směrnicemi týkajícími se konkrétně biologické rozmanitosti;
45. domnívá se, že EU v rámci své zemědělské politiky stanovila nařízení, která široce respektují podmíněnost při zachování biologické rozmanitosti, ale lituje, že často nejsou prováděna a sledována napříč EU;
46. je si vědom toho, že pozemková politika je dalším klíčovým prvkem ochrany přírody, a naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby nadále zlepšovaly začleňování kritérií týkajících se biologické rozmanitosti do rozhodovacích procesů na místní a regionální úrovni v záležitostech, které se týkají využívání půdy a územní politiky, včetně regionální politiky a politiky soudržnosti;
47. zdůrazňuje, že obhospodařování půdy a zachování biologické rozmanitosti se navzájem nevyklučují a že integrované obhospodařování přírodních stanovišť přispívá k biologické

rozmanitosti;

48. zdůrazňuje, že je důležité zastavit a zvrátit snižování rozmanitosti pěstovaných druhů rostlin a odrůd, které vede k ubývání genetického základu, na němž závisí výživa člověka i zvířat; zdůrazňuje, že je třeba podporovat využívání tradičních zemědělských odrůd typických pro určité oblasti;
49. s ohledem na hospodářskou, sociální a environmentální hodnotu genetické rozmanitosti zemědělství a hospodářských zvířat naléhavě vyzývá Komisi, aby vymezila specifické přednostní cíle, pokud jde o zastavení ztráty genetické rozmanitosti a úbytku původních druhů; dále vyzývá k přijetí definice pojmu „původní“ / „nepůvodní“ plemena a opatření k jejich zachování;
50. domnívá se, že SZP musí odměňovat zemědělce, kteří poskytují doplňkové ekosystémové služby ve prospěch zachování biologické rozmanitosti, a to prostřednictvím doplňkové přímé platby vztahované na plochu a financované Evropskou unií; znovu opakuje svůj požadavek „bonusové“ podmíněnosti, na jejímž základě zemědělci získávají „bonusové“ body za činnosti prospěšné z hlediska biologické rozmanitosti, které uplatňují nad rámec povinností vyplývajících ze zemědělsko-environmentální podmíněnosti;
51. konstatuje, že v rámci právních předpisů v oblasti životního prostředí bylo mnoho dosaženo, jako např. zavedení integrované ochrany rostlin a nová legislativa EU v oblasti pesticidů, která umožňuje konkrétní ochranu rostlin, jež působí cíleně na škůdce a zároveň ochraňuje užitečné organismy;
52. vítá reformu společné rybářské politiky, která se v současnosti připravuje, a vyzývá Komisi, aby začlenila kritéria biologické rozmanitosti do různých budoucích relevantních legislativních návrhů; dále požaduje, aby jako možná alternativa k rybolovu byly vytvořeny udržitelné modely akvakultury po vzoru sdělení Komise nazvaného Vytváření udržitelné budoucnosti pro akvakulturu (KOM(2009)162) při zohlednění postoje Evropského parlamentu, který zaujal ve svém usnesení ze dne 17. července 2010;
53. konstatuje, že nejvýznamnější nástroj pro dosažení cílů biologické rozmanitosti v mořském prostředí představují společně se směrnicemi o přírodních stanovištích a o ochraně ptáků jednak rámcová směrnice o vodě, pokud jde o pobřežní vody, a dále v případě mořských vod rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí;
54. domnívá se, že omezení výmětů musí být hlavním cílem SRP, a žádá Komisi, aby zjistila, jaké jsou příčiny výmětů, a vypracovala konkrétní řešení pro jednotlivé typy rybolovu, zejména tím, že zavede vícedruhové kvóty nebo kvóty na biomasu, používání selektivních lovných zařízení, jako je např. všeobecné používání sítí se čtvercovými oky, a prostorové řízení rybolovu;
55. domnívá se, že odpovědnost za řízení rybolovu nesou regionální organizace pro řízení rybolovu, které jsou zárukou odpovědného rybolovu na volném moři; domnívá se proto, že zásadní význam má posílení jejich pravomocí, zejména v oblasti kontroly a odrazujících sankcí, a že je v první řadě úlohou regionálních organizací pro řízení rybolovu spravovat zdroje určitých druhů mořských živočichů, které jsou z obchodního hlediska významné, a požadovat doklady o úlovku;

56. zdůrazňuje, že je třeba přijmout další kroky v oblasti integrované správy pobřežních zón (ICZM) a územního plánování námořních prostor, které by mohly být významnými prvky participačního ekosystémového přístupu, a zajistit zachování a udržitelnou správu mořských a pobřežních zdrojů při respektování přírodních procesů a míry únosnosti ekosystému;
57. vzhledem k výraznému poklesu vodní biologické rozmanitosti a degradaci sladkovodních ekosystémů zdůrazňuje, že je důležité zajistit plné provádění rámcové směrnice o vodě, a dále zdůrazňuje, že je třeba zabývat se úbytkem biologické rozmanitosti v rámci plánování správy povodí řek;
58. naléhavě žádá členské státy, aby svými politikami v oblasti lesnictví přispěly k plnému využití úlohy lesů jako mechanismu podpory biologické rozmanitosti, pro udržování a tvorbu půdy, pro pohlcování uhlíku a čištění vzduchu a pro účely rekreace našich občanů;
59. vítá sdělení Komise o řešení problémů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů jako součást boje proti změně klimatu a ztrátě biologické rozmanitosti (KOM(2008)0645 v konečném znění), které vyzývá k zastavení ztráty celosvětového lesního porostu nejpozději do roku 2030;
60. zdůrazňuje, že rostoucí poptávka po agropalivech a následný růst tlaku na jejich výrobu ohrožují biologickou rozmanitost, zejména v rozvojových zemích, mimo jiné v důsledku degradace a přeměny přírodních stanovišť a ekosystémů, jako jsou mokřady a lesy;
61. zdůrazňuje potřebu navýšení rozpočtu vyčleněného pro výzkum prvků životního prostředí a zachování biologické rozmanitosti v rámci 8. rámcového programu, aby odpovídal obrovským potřebám a výzvám zabývajícím se řešením problému ztráty biologické rozmanitosti i změny klimatu;
62. konstatuje, že Rada v bodě 8 svých závěrů ze zasedání ze dne 21. října 2009 vybízí Komisi, aby bezodkladně přistoupila k revizi dotací, které mají negativní vliv na životní prostředí, podle jednotlivých odvětví; vyzývá Komisi, aby okamžitě jednala podle těchto závěrů a zrušila dotace politikám, které mají negativní dopad na evropskou biologickou rozmanitost;
63. vyzývá Komisi a členské státy, aby využily období, kdy se připravuje sedmý akční program pro životní prostředí, k tomu, aby pokročily v diskusi o biologické rozmanitosti v EU, tuto diskusi podporovaly a učinily v ochraně biologické rozmanitosti konkrétní kroky;

Biologická rozmanitost a změna klimatu

64. zdůrazňuje stěžejní význam biologické rozmanitosti a přizpůsobivých ekosystémů pro přizpůsobení se dopadům změny klimatu a její zmírňování, vzhledem k tomu, že pozemní a mořské ekosystémy v současnosti pohlcují přibližně polovinu antropogenních emisí CO₂;
65. vítá větší podporu opatření na snížení dopadu změny klimatu, která mohou být prospěšná

i pro biologickou rozmanitost, jež by však neměla ohrozit financování ochrany biologické rozmanitosti jako takové;

66. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby opatření přijatá v souvislosti se zmírňováním změny klimatu a přizpůsobením se této změně neměla nepříznivý dopad na biologickou rozmanitost mořského a suchozemského prostředí;
67. zastává názor, že půda hraje ústřední úlohu při dosahování cíle EU v oblasti ochrany biologické rozmanitosti; uznává, že degradace půdy má primárně místní a regionální příčiny a dopad a že by tedy měla být dodržována zásada subsidiarity; vyzývá členské státy, aby splnily své povinnosti v oblasti zajištění kvality půdy a udržení půdy v dobrých podmínkách a naléhavě vyzývá ty členské státy, které nemají právní předpisy na ochranu půdy, aby za tuto oblast převzaly odpovědnost;

Hospodářská hodnota biologické rozmanitosti

68. připomíná zásadní hospodářský a společenský význam rybolovu pro rozvoj pobřeží a jeho environmentální význam pro mořské ekosystémy; domnívá se, že společná rybářská politika nesmí členským státům bránit v uplatňování právních předpisů týkajících se biologické rozmanitosti, ale naopak ho musí usnadňovat, především pokud jde o realizaci patřičných opatření v oblasti ochrany mořských lokalit v rámci sítě Natura 2000;
69. uznává, že s výše uvedenými činnostmi a rozvojem udržitelného hospodářství a investicemi do zelené infrastruktury je spojen významný potenciál nových pracovních míst, který by svou podstatou mohl vést k zajišťování pracovních míst na místní úrovni (jež nemohou být využita k tomu, aby byla přemístěna do třetích zemí), čímž významně přispěje ke strategii EU 2020;
70. je dále přesvědčen o tom, že účinné využívání zdrojů, udržitelný hospodářský rozvoj a ochrana přírody mohou a měly by jít ruku v ruce; upozorňuje obzvláště na rozvoj ekologického cestovního ruchu a agroturismu, jimiž se vzájemně posiluje rekreace a uchovávání přírody;
71. zdůrazňuje, že při provádění strategie Evropa 2020 je důležité zachovat biologickou rozmanitost, nikoli pouze kvůli potenciálu pracovních míst, které může vytvořit, ale rovněž do té míry, v níž přispívá k účinnému a udržitelnému využívání zdrojů; uznává, že zvyšující se úroveň materiální výroby, obchodu a spotřeby jsou důležitými silami odpovídajícími za ztrátu biologické rozmanitosti, a vyzývá proto Komisi a členské státy, aby přijaly opatření na podporu a rozvíjení účinného využívání zdrojů a politiky udržitelné spotřeby a výroby;

Financování

72. bere na vědomí odhad Komise z roku 2004 vyčísľující roční náklady na řízení projektu sítě Natura 2000 na 6,1 miliardy EUR; zdůrazňuje však, že podle studie TEEB je návratnost investic do zachování biologické rozmanitosti až stokrát vyšší;
73. lituje nicméně, že Evropská komise nedala k dispozici žádné dodatečné zdroje financování na provádění směrnic programu Natura 2000 a že chybí podrobný přehled

skutečných nákladů vydaných každoročně na zachování biologické rozmanitosti v EU, a žádá, aby členské státy a Komise spolupracovaly s cílem vytvořit jasnější koncepci;

74. domnívá se, že Společenství by mělo přijmout větší zodpovědnost za zachování přírodních hodnot v síti Natura 2000, zejména v souvislosti s financováním;
75. vítá navýšení výdajů na program LIFE+ (o 8 % v návrhu rozpočtu na rok 2011), zdůrazňuje však, že tento nástroj nadále představuje jen velmi malou část rozpočtu EU (0,2 %); konstatuje ostatně, že opatření na zachování biologické rozmanitosti financovaná EU nejsou vždy dodržována po ukončení financování z prostředků Společenství; vyzývá Komisi, aby brala více v úvahu různé faktory důležité pro udržitelnost projektů a zavedla systematické sledování projektů po závěrečné platbě;
76. je si vědom toho, že dodatečné finance na podporu projektů v oblasti biologické rozmanitosti jsou dostupné prostřednictvím dalších nástrojů, jako jsou strukturální fondy a Fond rozvoje venkova, vyslovuje však politování nad skutečností, že tyto prostředky jsou využívány většinou členských států jen v omezené míře; připomíná, že největší příspěvek k financování biologické rozmanitosti pochází v současnosti z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);
77. doufá, aniž by předjímal budoucí diskuse a rozhodnutí o novém víceletém finančním rámci (po roce 2014) a přezkumu současného rozpočtového rámce v polovině období (2007–2013), že v důsledku rozpočtových omezení se více než kdy jindy prokáže jako nezbytné, aby bylo dosaženo vysoké přidané hodnoty a vyšší účinnosti evropského financování, včetně výdajů na zachování biologické rozmanitosti;
78. zdůrazňuje proto, že je třeba získat přesnější představu o účinnosti výdajů na zachování biologické rozmanitosti, a vyzývá Komisi, aby poskytla příklady osvědčených postupů, pokud jde o účinnost a přidanou hodnotu;
79. vítá doporučení Světového svazu ochrany přírody (IUCN), aby bylo 0,3% HDP vynaloženo na opatření pro zachování biologické rozmanitosti;
80. se znepokojením konstatuje, že počet projektů financovaných v rámci projektu LIFE+ je každoročně nižší než orientační vyčlenění finančních prostředků v různých členských státech; vyzývá Komisi, aby zhodnotila důvody tohoto nedostatečného provádění a v případě potřeby navrhla změny pravidel tohoto programu, zejména pokud jde o výši spolufinancování;
81. je přesvědčen, že veřejné výdaje nebudou k dosažení hlavního cíle EU postačovat, a podtrhuje význam environmentální odpovědnosti podniků, která by také měla biologickou rozmanitost zohlednit; vyzývá Komisi, aby hledala prostředky, jak zavést politiky, které by podporovaly pozitivní investice do zachování biologické rozmanitosti a odrazovaly investice s negativním dopadem na biologickou rozmanitost, a to jak ve veřejné, tak soukromé sféře; vítá v tomto ohledu vytvoření platformy Komise Podnikání a biologická rozmanitost, která by měla do programu zachování biologické rozmanitosti zapojit soukromý sektor;
82. doporučuje, aby byla zavedena větší pružnost pravidel pro přístup k finančním

prostředkům pro projekty na podporu biologické rozmanitosti a aby byly všechny hospodářské subjekty povzbuzeny k jejich využívání;

83. zdůrazňuje, že je nutné, aby vnější náklady, rizika a dopady, jako je zachování kulturní krajiny, škody na biologické rozmanitosti či náklady vynaložené na podporu biologické rozmanitosti, byly zahrnuty do konečné ceny výrobků na trhu; upozorňuje na to, že z dlouhodobého hlediska to je i v zájmu podniků, má-li jim zůstat i nadále zachován přístup k přírodním zdrojům; naléhavě vyzývá Evropskou komisi, aby zveřejnila ohlášené sdělení o budoucím financování programu Natura 2000, jakmile to bude možné, ale v každém případě během roku 2010, aby tento aspekt mohl být přezkoumán spolu s novou strategií pro biologickou rozmanitost do roku 2020;

Údaje a znalostní základna

84. vyzdvihuje význam integrovaného environmentálního účetnictví, které umožní vyhodnotit souvislost mezi životním prostředím a ekonomikou na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni s cílem posoudit dopad vzorců výroby a spotřeby na přírodní zdroje, a vyzývá členské státy, aby Eurostatu a Evropské agentuře pro životní prostředí pravidelně poskytovaly nezbytné údaje;
85. poukazuje na to, že výzkum a vývoj mají klíčovou úlohu pro odstranění stávajících mezer ve znalostech a pro zajištění pravidelného sledování trendů v oblasti biologické rozmanitosti i při vývoji politických nástrojů s cílem ztrátu biologické rozmanitosti zastavit;
86. vítá souhrnnou zprávu Komise za období 2001–2006 vyhodnocující stav zachování chráněných stanovišť a druhů v EU a pokroky členských států při provádění právních předpisů o oblastech Natura 2000, ale vyjadřuje politování nad vysokým počtem vyjádření „stav neznámý“; vyzývá členské státy, aby zlepšily své podávání zpráv a Evropskou agenturu pro životní prostředí a Komisi, aby ve svých budoucích zprávách zajistily lepší spolehlivost a srovnatelnost údajů;
87. vyzdvihuje nutnost vytvořit jasný základ, který Komisi umožní měřit pokroky v dosahování (dílčích) cílů; v této souvislosti vítá podklady pro oblast biologické rozmanitosti vypracované Evropskou agenturou pro životní prostředí; vítá v tomto ohledu činnost Evropské agentury pro životní prostředí v souvislosti s informačním systémem pro biologickou rozmanitost (BISE) a podklady pro biologickou rozmanitost, které poskytnou užitečné nástroje pro zlepšení a doladění politického rozhodování v oblasti biologické rozmanitosti, a zejména strategických plánů vypracovávaných Komisí; zdůrazňuje, že by měly být využívány stávající údaje, spíše než aby se trvalo na shromažďování údajů nových;
88. vzhledem k současné nedostatečné informovanosti široké veřejnosti ohledně významu biologické rozmanitosti vítá informační kampaň, kterou Komise uspořádala, a vyzývá členské státy, aby zvýšily své úsilí v oblasti osvěty a výměny osvědčených postupů;

Mezinárodní hlediska

89. vyjadřuje své znepokojení nad tím, že nedošlo k naplnění cíle zastavit do roku 2010 ztrátu

biologické rozmanitosti, jak bylo stanoveno na světovém summitu o udržitelném rozvoji v roce 2002, a ani k pokusu se tomuto cíli přiblížit; rovněž je znepokojen dopady pokračujících ztrát biologické rozmanitosti a degradace ekosystémů na rozvojové cíle tisíciletí a na cíl snížit do roku 2015 chudobu a hlad a zlepšit zdravotní a životní podmínky lidí a vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily zařazení kritéria biologické rozmanitosti do všech globálních procesů, jako jsou rozvojové cíle tisíciletí;

90. vítá konferenci smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti, která se uskuteční v říjnu 2010 v Nagoji, a naléhavě žádá EU, aby na tuto konferenci vyslala dobře připravenou a koordinovanou širokou delegaci; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby EU zaujala již dopředu pevný a ucelený postoj; je však znepokojen skutečností, že se konference zúčastní pouze ministři pro životní prostředí, protože dosažení pokroku ve věci biologické rozmanitosti vyžaduje mezioborový přístup;
91. naléhavě vyzývá Komisi, aby podporovala vytvoření mezivládní platformy pro politiky v oblasti biologické rozmanitosti a vědy o ekosystémových službách, pod dohledem programu OSN pro životní prostředí, a aby pomohla takovou platformu vytvořit;
92. podporuje myšlenku projednávanou na zasedání za francouzského předsednictví v červenci 2008 ohledně rozvíjení sítě obdobné síti Natura 2000 v zámořských oblastech a územích EU a v nejbližších regionech, v nichž se nacházejí některá místa, jež jsou z hlediska biologické rozmanitosti nejbohatší na naší planetě, a zdůrazňuje, že je třeba tento rozvoj podporovat prostřednictvím politických nástrojů EU, jako je její rozvojová politika;
93. zdůrazňuje, že odlesňování odpovídá za větší množství emisí CO₂ než celé odvětví dopravy a že zachování lesů je jedním z klíčových prvků globálního zachování biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;
94. vyzývá Komisi a členské státy, aby účinně začlenily environmentální prvek do svých vztahů se třetími zeměmi spolu s dodržováním sociálních práv a záruk týkajících se ochrany a účasti místních komunit a domorodého obyvatelstva v rozhodovacích postupech, se zvláštním ohledem na využívání půdy a ochranu lesa, a aby rozvíjely koncepci „zelené diplomacie“; vyzývá členské státy a Evropskou komisi k zajištění toho, aby „dvanáctibodový akční plán EU na podporu rozvojových cílů tisíciletí“ uznával nutnost začleňování environmentální udržitelnosti do všech aspektů její rozvojové spolupráce a vnější činnosti a poskytoval adresnou finanční podporu biologické rozmanitosti a ekosystémovým službám;
95. zdůrazňuje, že je třeba inovativních finančních systémů na podporu uznávání ekonomické hodnoty biologické rozmanitosti; vybízí členské státy a Komisi, aby se angažovaly v globální diskusi o potřebě inovativních systémů pro platby ekosystémových služeb a o možných podobách těchto systémů;
96. trvá na tom, že klíčovým prvkem v mezinárodních obchodních dohodách je otázka trvalé udržitelnosti obchodovaných výrobků; zdůrazňuje v tomto ohledu potřebu začlenit neobchodní záležitosti včetně otázky výrobních postupů a úcty k biologické rozmanitosti do všech budoucích dohod o volném obchodu;

97. vyjadřuje velké politování nad neuspokojivými výsledky konference CITES, kde nebyly uskutečněny hlavní prvky mandátu EU, jako je například ochrana mořských druhů, na které se soustřeďuje obchodní zájem;
98. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby za účelem zrychlení a vyšší účinnosti zlepšily své vnitřní rozhodovací postupy a aby diplomatickému úsilí vůči třetím zemím věnovaly více sil a času a aby posílily kapacity a vzájemnou součinnost mezi jednotlivými úmluvami; vzhledem k tomu, že mnoho chráněných oblastí Natura 2000 je přímo či nepřímo zasaženo znečištěním a že škody na životním prostředí jsou způsobovány i mimoevropskými činiteli, je třeba zdůraznit, že je nutné zahrnout evropské environmentální normy do našich dohod o partnerství uzavíraných se sousedními zeměmi;

o

o o

99. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

„*Všechno cenné je bezbranné.*“ Zdá se, že tento verš nizozemského básníka, malíře a fotografa Luceberta (1924 – 1994) vyjadřuje velmi stručně, ale výstižně velkou výzvu, s níž jsme konfrontováni v oblasti biodiverzity.

Na jedné straně stojí zachování biodiverzity a ekosystémů a zabránění dalšímu mizení nevyčíslitelných hodnot. Zastavení ztráty biologické rozmanitosti není jen etický úkol – péče o naši planetu nás zároveň zavazuje k tomu, abychom ji zachovali udržitelnou i budoucím generacím. Má to význam i z hlediska ekologického a hospodářského. V ekologickém smyslu je široká škála interakcí mezi rozmanitými druhy živých organismů nezbytná pro zajištění obyvatelnosti planety všemi druhy, včetně lidských bytostí. „Zboží a služby“ poskytované ekosystémem jsou následující: zajišťování potravin, paliva a vlákna, čištění vzduchu a vody, rozklad odpadu, zmírnění záplav, sucha, extrémních teplot a činnosti větru, obnova úrodnosti půdy a opylení rostlin. Z těchto důvodů, a také z pohledu hospodářského, je ochrana biologické rozmanitosti v našem vlastním zájmu. Nakonec biologické zdroje jsou pilíře, na kterých je civilizace vystavěna. Ztráta biologické rozmanitosti ohrožuje dodavatele potravin, příležitosti pro rekreaci a cestování, naši schopnost řešit problém změny klimatu a zdroje dřeva, léků a energie.

Na druhé straně se zdá, že jsme se odtrhli od přírody a nyní usilujeme o to, abychom našli cestu zpět. Naše výroba a ceny, které platíme za výrobky a služby, náklady na ztrátu biologické rozmanitosti či úbytek ekosystému nezohledňují, či je zohledňují jen v omezené míře. Stejně tak služby nebo činnosti, které se snaží zastavit ztrátu biologické rozmanitosti a zachovat cenné ekosystémy, často nejsou dostatečně dobře odměněny. I když může být „ocenění“ služeb ekosystému kontroverzní, zdá se, že probíhající studie¹ naznačují, že ztráta dobrých životních podmínek v důsledku ztráty biologické rozmanitosti představuje v současné době 50 miliard EUR ročně (necelé procento HDP), přičemž do roku 2050 by se měla zvýšit na 14 bilionů EUR ročně, tedy 7 % odhadované výše HDP.

Naléhavé problémy

Ztráta biologické rozmanitosti pokračuje alarmujícím tempem. Celosvětově se v současné době odhaduje, že míra vyhynutí je 50 až 1 000krát vyšší než přirozená. Míra ztráty by se podle prognózy do roku 2050 měla zrychlit až desetkrát. 42 % savců, 43 % ptáků, 45 % motýlů, 30 % obojživelníků, 45 % plazů a 52 % sladkovodních ryb v EU je ohroženo vyhynutím. V hodnocení akčního plánu ES pro biologickou rozmanitost v polovině období Komise uvádí, že u 50 % druhů a 80 % stanovišť, která jsou v evropském zájmu, je stav ochrany nepříznivý.

Zastavení ztráty biologické rozmanitosti a zachování či obnova přízpůsobivých ekosystémů jsou důležité pro omezení následků změny klimatu, neboť pozemní a mořské ekosystémy pohlcují v současné době polovinu antropogenních emisí CO₂, a jsou proto neocenitelným

¹ Ekonomika ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB), <http://www.teebweb.org/>.

mechanismem pro zachycování a ukládání uhlíku. Ubývající a poničené ekosystémy mohou na druhou stranu uvolňovat významné množství skleníkových plynů, a množí se důkazy o tom, že schopnost Země ukládat uhlík se snižuje, a to z důvodu globálního oteplování a dalších příčin vyvolávajících napětí v přirozených systémech. Zachování ekosystémů má proto stěžejní význam pro zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jejím dopadům.

Předchozí mezinárodní a evropské iniciativy a dohody o zastavení ztráty biologické rozmanitosti a ekosystémů nebyly bohužel úspěšné. V roce 1992 byla jako výsledek vrcholné schůzky v Riu přijata Úmluva o biologické rozmanitosti, ratifikovaná EU v roce 1993. V roce 1998 EU přijala strategii pro biologickou rozmanitost spolu se čtyřmi akčními plány, které byly předloženy v roce 2001, a to plány pro ochranu přírodních zdrojů, zemědělství, rybolov a hospodářskou a rozvojovou spolupráci. Příroda a biologická rozmanitost jsou také jednou ze čtyř priorit EU v šestém akčním programu EU pro životní prostředí, spolu se změnou klimatu, řízením zdrojů a odpadovým hospodářstvím a zdravím ve vztahu k životnímu prostředí. V roce 2006 Komise předložila akční plán na zastavení ztráty biologické rozmanitosti, ve kterém vymezila čtyři prioritní oblasti, jimiž jsou biologická rozmanitost v EU, EU a celosvětová biologická rozmanitost, biologická rozmanitost a změna klimatu a znalostní základna. Navzdory těmto iniciativám nebyl bohužel cíl EU zastavit ztrátu biologické rozmanitosti, jak byl vyjádřen na evropském summitu v Göteborgu v roce 2001, splněn.

Nehledě na tuto naléhavou situaci jsou evropští občané nedostatečně informováni o ztrátě biodiverzity a jejích negativních důsledcích. Podle výzkumu Eurobarometru z dubna 2010 jen 38% Evropanů zná význam pojmu „biodiverzita“, zatímco 28% zná toto slovo, ale ne jeho význam. Většina sice považuje ztrátu biodiverzity za vážnou věc, ale nemyslí si, že se jí to osobně týká. Jen 17% respondentů se domnívá, že se jich ztráta biodiverzity dotýká již nyní. Jako nejdůležitější důvod své nečinnosti proti ztrátě biodiverzity označují občané nedostatek znalostí o možnostech, co dělat. Informační kampaň v této oblasti je tedy velice potřebná.

Nástroje a politiky EU

Nejdůležitějším nástrojem na ochranu biodiverzity a ekosystémů na úrovni Evropské unie je Natura 2000, celoevropská síť chráněných území vytvořená podle [směrnice o stanovištích](#). Tvoří ji evropsky významné lokality, vyhlášené členskými státy podle směrnice o stanovištích (1992), a ptáčích oblasti vyhlášené podle [směrnice o ptácích](#) (1979). Cílem sítě Natura 2000 je „příspěk k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států“¹. Opatření přijatá na základě právních předpisů týkajících se programu Natura 2000 jsou zaměřena na „zachování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u přírodních stanovišť, druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v zájmu Společenství“ a zároveň musí brát v úvahu „hospodářské, sociální a kulturní požadavky a regionální a místní charakteristiky“². Navzdory současnému zaměření ochrany stanovišť a ochrany druhů by mohlo být užitečné zvážit větší zaměření na vytváření přizpůsobivých ekosystémů, které mohou reagovat na větší zátěž v přirozených systémech a poskytovat cenné služby ekosystému.

¹ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. (směrnice o stanovištích), článek 2.

² Dito.

Jak je v politice EU v oblasti životního prostředí obvyklé, nabízí tyto směrnice potřebnou flexibilitu pro přizpůsobení prováděcích opatření místní situaci. Což je, s ohledem na principy subsidiarity a proporcionality, také správné. Je ale třeba předcházet tomu, aby rozdíly mezi členskými státy byly tak velké, že by tím utrpěla účinnost směrnic. Mezi členskými státy jsou ještě také významné rozdíly v rychlosti implementace a interpretace směrnic a také v oblasti prevence, v přístupu ke stávajícím aktivitám a v externích účincích.

Také v jiných strategických oblastech než je politika EU v oblasti životního prostředí dostává téma biodiverzity postupně prostor, jakkoli je integrace biodiverzity do jiných oblastí často ještě omezená, jako v případě evropské rybářské politiky, která nyní prochází změnami. Příkladem tohoto vývoje jsou opatření na ochranu životního prostředí v zemědělství, povinnost zachovávat půdu v rámci společné zemědělské strategie v dobrém stavu z hlediska zemědělství a ochrany životního prostředí a pozornost věnovaná biodiverzitě v 7. rámcovém programu pro výzkum.

Vzhledem k tomu, že zemědělci spravují zhruba polovinu Evropského půdního fondu, hrají při ochraně biodiverzity zcela výjimečnou roli. Čelí při tom velké výzvě: vzhledem ke světovému růstu obyvatelstva a blahobytu bude muset růst zemědělská produkce a zemědělský sektor se bude muset postarat i o život podporující venkov a ochranu biodiverzity. V budoucím úspěšném řízení zemědělství se tyto tři prvky (výroba potravin, podpora života venkova a biodiverzita) musí navzájem doplňovat a nesmí stát v protikladu.

Financování

Také v důsledku tohoto přístupu k biodiverzitě, který se často zaměřuje na oddělené sektory, je velmi rozděleno i financování opatření zaměřených na biodiverzitu a ekosystémy evropským rozpočtem. Finanční nástroj EU pro životní prostředí (LIFE), vytvořený v roce 1992 na podporu provádění environmentální politiky Unie, tradičně zastává hlavní úlohu ve financování ochrany biologické rozmanitosti v EU, třebaže tvoří jen nepatrný podíl celkových výdajů Společenství. Ostatní finanční toky pocházejí z těchto zdrojů:

- společná zemědělská politika: převážně agroenvironmentální opatření, která tvoří jeden z hlavních prvků podpory EU určené na zachování biologické rozmanitosti, (financováno z EZFRV);
- společná rybářská politika: opatření na ochranu mořského prostředí (EFF);
- regionální rozvoj a soudržnost (Strukturální fondy a Fond soudržnosti);
- politika výzkumu (7. rámcový program).

Na jedné straně může mít toto rozdělené financování velmi pozitivní účinek díky tomu, že lze čerpat z různých zdrojů. Na druhé straně vede povinné spolufinancování a výběrový přístup například v strukturálním řízení a řízení záležitostí venkova k tomu, že tyto prostředky skutečně používají pro potřeby biodiverzity jen členské státy, které činí vědomé volby v této oblasti. Také v tomto směru existují mezi 27 členskými státy značné rozdíly.

Aniž by se diskutovalo o novém víceletém finančním rámci po roce 2013, vedle veřejných finančních zdrojů (dotací) budou muset být nalezeny také jiné finanční mechanismy. Významnou výzvou je internalizování externích nákladů a konečná cena výrobků.

Příští iniciativy

V tomto roce, který byl vyhlášen Mezinárodním rokem biologické rozmanitosti, byly nebo ještě budou navrženy nové iniciativy na zastavení ztráty biologické rozmanitosti a degradace ekosystémů. Ve dnech 18.–29. října se v Nagoji v Japonsku bude konat desáté zasedání konference smluvních stran (COP 10) Úmluvy o biologické rozmanitosti (CBD).

Na evropské úrovni předložila Evropská komise dne 19. ledna své sdělení o variantách koncepce a cílech EU v souvislosti s biologickou rozmanitostí po roce 2010, k němuž v současné době probíhá veřejná konzultace. Čtyři varianty politiky, které Komise předložila, jsou:

- 1) významný pokles míry ztráty biologické rozmanitosti a služeb ekosystému v EU do roku 2020;
- 2) zastavení ztráty biologické rozmanitosti a služeb ekosystému v EU do roku 2020;
- 3) zastavení ztráty biologické rozmanitosti a služeb ekosystému v EU do roku 2020 a pokud možno obnovení rovnováhy systémů;
- 4) zastavení ztráty biologické rozmanitosti a služeb ekosystému v EU do roku 2020 a pokud možno obnovení rovnováhy systémů, a zapojení EU do odstranění nejzávažnějších příčin ztráty celosvětové biologické rozmanitosti.

Na základě tohoto sdělení a výsledku veřejné konzultace by měl být předložen do konce roku návrh nové strategie EU pro biologickou rozmanitost, včetně legislativních návrhů.

Kromě toho odsouhlasila Evropská rada pro životní prostředí dne 15. března nový hlavní cíl „zastavit ztrátu biologické rozmanitosti a degradaci služeb ekosystému v EU do roku 2020 a pokud možno obnovit rovnováhu systémů, zatímco bude posílen příspěvek EU k odstranění nejzávažnějších příčin ztráty celosvětové biologické rozmanitosti.“

Tato zpráva z vlastního podnětu má za cíl vyjádřit priority Evropského parlamentu v boji proti pokračující ztrátě biologické rozmanitosti a degradaci ekosystému.

8. 4. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO RYBOLOV

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k provádění právních předpisů EU, jejichž cílem je zachování biologické rozmanitosti (2009/2108(INI))

Navrhovatelka: Isabella Lövin

NÁVRHY

Výbor pro rybolov vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. souhlasí s volbou Komise, která stanovila pro rok 2020 nový hlavní cíl zastavit úbytek biologické rozmanitosti a funkcí ekosystémů v EU do roku 2020 a obnovit je v co největší možné míře a posílit příspěvek EU k odvrácení ztráty biologické rozmanitosti v globálním měřítku;
2. zdůrazňuje, že zastavení úbytku biologické rozmanitosti má zásadní význam pro přežití rybářských komunit, na něž má snižování rybolovných zdrojů v důsledku různých lidských činností nepříznivý dopad;
3. domnívá se, že ochrana biologické rozmanitosti moří má zásadní význam, neboť posiluje odolnost ekosystému a mimo jiné tak napomáhá ke zmírnění dopadů změny klimatu;
4. vyzývá proto Komisi, aby přijala zvláštní opatření na ochranu mořských druhů a stanovišť obzvláště citlivých na změnu klimatu, a aby zajistila, že kroky, jejichž cílem je přizpůsobit se změně klimatu nebo omezit její dopad, nebudou mít nepříznivý dopad na biologickou rozmanitost mořského prostředí;
5. vyzývá Komisi, aby přijala model sítě chráněných mořských oblastí umožňující sladit ochranu životního prostředí a udržitelný rybolov; vyzývá ji, aby pravidelně předkládala zprávy o pokroku, jehož členské státy dosáhly při provádění směrnice o přírodních stanovištích a směrnice o ochraně volně žijících ptáků, zejména při realizaci sítě Natura 2000 v mořském prostředí, neboť v současnosti tvoří mořské lokality méně než 10 % chráněných oblastí, a rovněž také o povinnostech členských států v oblasti předkládání

zpráv a monitoringu;

6. konstatuje, že nejnámější nástroj pro dosažení cílů biologické rozmanitosti v mořském prostředí představují společně se směrnicemi o přírodních stanovištích a o ochraně volně žijících ptáků jednak rámcová směrnice o vodě, pokud jde o pobřežní vody, a dále v případě mořských vod rámcová směrnice 2008/56 o strategii pro mořské prostředí;
7. domnívá se, že členskými státy musí být umožněno, aby přijaly opatření na ochranu biologické rozmanitosti moří, která jdou nad rámec opatření požadovaných právními předpisy EU;
8. domnívá se, že dosavadní úsilí o minimalizaci a zamezení vedlejších úlovků nedospělých a necílových druhů ryb, mořských savců, želv a ptáků v rámci evropského rybolovu bylo celkově nedostatečné;
9. domnívá se, že omezení výmětů musí být hlavním cílem SRP, a žádá Komisi, aby zjistila, jaké jsou příčiny výmětů, a vypracovala konkrétní řešení pro jednotlivé typy rybolovu, zejména tím, že zavede vícedruhové kvóty nebo kvóty na biomasu, používání selektivních lovných zařízení, jako je např. všeobecné používání sítí se čtvercovými oky, a prostorové řízení rybolovu;
10. připomíná zásadní hospodářský a společenský význam rybolovu pro rozvoj pobřeží a jeho environmentální význam pro mořské ekosystémy; domnívá se, že společná rybářská politika nesmí členskými státy bránit v uplatňování právních předpisů týkajících se biologické rozmanitosti, ale naopak ho musí usnadňovat, především pokud jde o realizaci patřičných opatření v oblasti ochrany mořských lokalit v rámci sítě Natura 2000;
11. konstatuje, že mořské druhy a stanoviště jsou v rámci právních předpisů EU týkajících se biologické rozmanitosti chráněny méně než suchozemské druhy a stanoviště, a vyzývá proto Komisi, aby posoudila nedostatky v těchto právních předpisech a jejich uplatňování a aby rozvíjela síť chráněných mořských lokalit, v nichž je ekonomická činnost včetně rybolovu řízena na základě posílené správy ekosystému;
12. konstatuje dále, že různé úmluvy týkající se regionálních moří obklopujících EU, např. OSPAR, HELCOM a Barcelonská úmluva, vytvářejí důležitý rámec pro ochranu mořských ekosystémů;
13. připomíná Komisi a členskými státy, že směrnice o strategii pro mořské prostředí neomezuje využití chráněných lokalit pouze na síť Natura 2000, a žádá proto členské státy a Komisi, aby zohlednily a vytvořily propojení mezi veškerými chráněnými mořskými lokalitami, včetně lokalit stanovených v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, s cílem vytvořit globální a propracovanou síť;
14. zdůrazňuje skutečnost, že nejdůležitějším ukazatelem dobrého stavu životního prostředí je zachování biologické rozmanitosti mořského prostředí;
15. poukazuje na možnosti skutečně zlepšit správu moří, které se naskytly díky tomu,

že rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí zavedla nový mechanismus lepší koordinace mezi chráněnými mořskými oblastmi a opatřeními v oblasti rybolovu;

16. vyzývá Komisi, aby ve všech politikách EU týkajících se biologické rozmanitosti mořského prostředí uplatňovala ekosystémový přístup, který již byl přijat v rámcové směrnici o vodě a v rámcové směrnici o strategii pro mořské prostředí; zdůrazňuje dále, že funkce ekosystémů zahrnují skladování CO₂ a sekvestraci uhlíku přirozenými ekosystémy, neomezují se však na ně;
17. zdůrazňuje, že je třeba přijmout další kroky v oblasti integrované správy pobřežních zón (ICZM) a územního plánování námořních prostor, které by mohly být významnými prvky participačního ekosystémového přístupu a zajistit zachování a udržitelnou správu mořských a pobřežních zdrojů při respektování přírodních procesů a míry únosnosti ekosystému;
18. domnívá se, že odpovědnost za řízení rybolovu nesou regionální organizace pro řízení rybolovu, které jsou zárukou odpovědného rybolovu na volném moři; domnívá se proto, že zásadní význam má posílení jejich pravomocí, zejména v oblasti kontroly a odrazujících sankcí, a že je v první řadě úlohou regionálních organizací pro řízení rybolovu spravovat zdroje určitých druhů mořských živočichů, které jsou z obchodního hlediska významné, a požadovat doklady o úlovku;
19. vyzývá Komisi, aby si ve své činnosti kladla co nejvyšší cíle směřující k obnovení biologické rozmanitosti a přirozených ekosystémů všeobecně v mořském prostředí EU; zdůrazňuje dále, že úsilí o obnovení by mohlo být významným zdrojem pracovních příležitostí pro pobřežní komunity;
20. vyzývá EU, aby zajistila na úrovni EU a na celosvětové úrovni spravedlivý přístup; zdůrazňuje rovněž, že je třeba zachovat a rozšířit uplatňování zásady „znečišťovatel platí“ a zásady plného hrazení nákladů;
21. vyzývá Komisi, aby zvážila zavedení národních či odvětvových cílů pro snížení dopadů a ztráty biologické rozmanitosti;
22. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby součástí plánů EU týkajících se biologické rozmanitosti po roce 2010 byla i informovanost všech sfér společnosti a široké veřejnosti a jejich zapojení.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	7.4.2010
Výsledek závěrečného hlasování	+: 20 -: 1 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Josefa Andrés Barea, Kriton Arsenis, Alain Cadec, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Carl Haglund, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Jean-Marie Le Pen, Isabella Lövin, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Britta Reimers, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Catherine Trautmann, Jarosław Leszek Wałęsa
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Izaskun Bilbao Barandica, Julie Girling, Raúl Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo

2. 6. 2010

STANOVISKO PETIČNÍHO VÝBORU

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k provádění právních předpisů EU, jejichž cílem je zachování biologické rozmanitosti (2009/2108(INI))

Navrhovatel: Victor Boştinaru

NÁVRHY

Petiční výbor vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto poznámky, návrhy a doporučení:

1. sdílí obavu mnohých předkladatelů petic ohledně toho, že se Evropské unii nepodařilo zajistit účinné provedení akčního plánu pro biologickou rozmanitost do roku 2010, a domnívá se, že je to důsledek několika důležitých faktorů, za něž nesou odpovědnost evropské orgány, zejména Komise, a členské státy, včetně jejich regionálních a místních orgánů;
2. zdůrazňuje naléhavost úplného provedení směrnice o ptácích a směrnice o přírodních stanovištích, které bude doprovázeno odpovídajícím financováním, a dokončení sítě Natura 2000 na pevnině i na moři; směrnice o ptácích a směrnice o přírodních stanovištích představují klíčové právní předpisy EU na ochranu přírody, a ačkoliv se jejich uplatnění značně opozdilo, ukazuje se, že – jsou-li prováděny a financovány v plném rozsahu – dokáží zvrátit klesající tendenci, kterou vykazují ohrožené druhy a přírodní stanoviště;
3. konstatuje, že během diskusí vedených ve výboru je často na straně Komise znatelný nedostatek odhodlání důsledně vymáhat uplatňování směrnic na ochranu životního prostředí týkajících se zachování biologické rozmanitosti, což se projevuje častým nereflexivním petic předkládaných občany, neochotou Komise zahájit řízení pro porušení předpisů proti členským státům a jejím všeobecným přehlížením zásady obezřetnosti, která může sloužit jako důležitý prostředek v boji proti ztrátě biologické rozmanitosti;
4. naléhavě vyzývá Evropskou komisi, aby zveřejnila ohlášené sdělení o budoucím financování sítě Natura 2000, jakmile to bude možné, a v každém případě během roku

2010, aby tento aspekt mohl být přezkoumán spolu s novou strategií pro biologickou rozmanitost do roku 2020;

5. konstatuje, že naštěstí existují příklady, kdy Komise po diskusi s Petičním výborem skutečně jednala, konkrétně v případě peticí týkajících se navrhované dálnice Via Baltica, jež byla původně navržena tak, že by došlo ke zničení jedinečných oblastí porostlých pralesy a vodních toků v údolí Rospudy, její realizace však byla zrušena a nahrazena alternativní trasou, která respektuje hranice oblastí sítě Natura 2000;
6. jako příklady, kdy výbor obdržel důležité petice, avšak dosud nepřiměl Komisi, aby řádně vymáhala uplatňování směrnic EU, uvádí tyto: plynovod Nordstream vedený po dně Baltského moře, v souvislosti s nímž Parlament přijal důležitou zprávu týkající se jeho případného dopadu na životní prostředí a citlivé ekosystémy, a dopad masivní urbanizace ve Španělsku na životní prostředí, zejména v pobřežních a ostrovních oblastech;
7. vyjadřuje své znepokojení nad skutečností, že Komise v mnoha případech nevyvíjí žádnou činnost a vyčkává na tzv. konečné rozhodnutí orgánů členských států; konstatuje však, že v okamžiku, kdy jsou tato „konečná rozhodnutí“ přijata, často se již nedá zabránit nevratné škodě na životním prostředí v dané lokalitě a následnému negativnímu dopadu na biologickou rozmanitost a zachování a ochranu druhů; konstatuje, že Komise je navíc příliš shovívavá, pokud jde o dodržování lhůt, ve kterých by členské státy měly reagovat na možné porušení předpisů v oblasti životního prostředí, a zdráhá se provést vlastní objektivní posouzení;
8. podporuje zjištění Evropské agentury pro životní prostředí, která tvrdí, že „stav ochrany druhů a přírodních stanovišť chráněných podle směrnice EU o přírodních stanovištích vzbuzuje obavy“ a že bychom neměli „zaměřit veškeré své úsilí na zachování ostrůvků biologické rozmanitosti, zatímco ztrácíme přírodu všude jinde“, neboť tyto výroky odrážejí názory často vyjadřované evropskými občany v peticích předkládaných Evropskému parlamentu;
9. vyzývá k posílení směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí a k mnohem přísnější interpretaci jejích cílů; konstatuje například, že podle této směrnice provádějí projektanti velkých projektů v oblasti infrastruktury sami posouzení dopadu na životní prostředí, a to způsobem, který až příliš často postrádá objektivitu a nezohledňuje obavy místního obyvatelstva a jeho volených zástupců, když se snaží bránit biologickou rozmanitost; je toho názoru, že je nezbytné zavést společný evropský systém akreditace odborníků;
10. kritizuje snahy politických orgánů v členských státech bránit dotčeným místním obyvatelům v přístupu k informacím o dopadu projektů na životní prostředí, které se zřetelně stupňují, což je v rozporu s Aarhuskou úmluvou, jež je součástí právních předpisů EU;
11. naléhavě žádá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, aby vzal na vědomí poznatky, které získali nezávislí odborníci v průběhu výzkumu o uplatňování směrnice o přírodních stanovištích provedené na žádost Petičního výboru, zejména v souvislosti s tím, že nejsou dostatečně prověřovány možné alternativy projektů a jejich kumulační dopady a dochází k nevhodné správě lokalit, a v případě, že je rozhodnuto o kompenzačních opatřeních, nejsou tato opatření ověřována a často jsou prováděna příliš

pozdě, pokud vůbec, a dále tento výbor žádá, aby vzal na vědomí také ostatní návrhy a doporučení obsažené v této zprávě;

12. vyzývá k účinnější přeshraniční spolupráci za účelem zachování biologické rozmanitosti a životního prostředí obecně, zejména v oblastech jako je povodí a delta Dunaje, Černé moře, Středomoří a pobaltské oblasti, jak žádá Evropská agentura pro životní prostředí; vzhledem k tomu, že mnoho chráněných oblastí sítě Natura 2000 je přímo či nepřímo zasaženo znečištěním a že škody na přírodě jsou způsobovány i mimoevropskými činiteli, je třeba zdůraznit, že je nutné zahrnout evropské environmentální normy do dohod o partnerství uzavíraných se sousedními zeměmi;
13. domnívá se, že povinnost prokázat, jak bude zajištěna ochrana životního prostředí a jeho biologické rozmanitosti, by při zvažování nového rozvoje infrastruktury měla být ukládána politickým orgánům v členských státech, a nikoli občanům, kteří se ochrany svých práv na základě uvedené směrnice dovolávají prostřednictvím peticí;
14. vyzývá k vážnému úsilí o začlenění biologické rozmanitosti do všech příslušných oblastí politik EU, zejména v rámci reformy společné rybářské politiky, společné zemědělské politiky a nového finančního výhledu EU; domnívá se, že směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí, směrnice o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice o přírodních stanovištích a ptácích potřebují nové přísnější pokyny, které by zajistily správné provádění těchto směrnic na základě doporučení vydaných příslušným výborem Parlamentu, s nímž bude Petiční výbor ochotně spolupracovat s cílem zajistit, aby budoucí činnost v oblasti životního prostředí lépe odrážela obavy občanů;
15. domnívá se, že prioritou musí být provádění stávajících evropských právních předpisů týkajících se životního prostředí a biologické rozmanitosti účinným způsobem a v plném rozsahu a že je nutné jednoznačně se zavázat k plnění cílů v nich obsažených; vzhledem k tomu, že – jak bylo již zmíněno – je třeba provést některá zlepšení, je nezbytné soustředit se na prosazování uvedených právních předpisů a efektivnější sledování jejich dodržování.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	1.6.2010
Výsledek závěrečného hlasování	+: 23 -: 0 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Margrete Auken, Elena Băsescu, Victor Boştinaru, Simon Busuttil, Michael Cashman, Bairbre de Brún, Pascale Gruny, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Willy Meyer, Mariya Nedelcheva, Nikolaos Salavrakos, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Pablo Arias Echeverría, Sandrine Béliet, Kinga Göncz, Marian Harkin, Axel Voss
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Enrique Guerrero Salom, Andres Perello Rodriguez

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	14.7.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 55 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	János Áder, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Marisa Matias, Miroslav Mikolášik, Bill Newton Dunn, Jaroslav Paška, Licia Ronzulli, Renate Sommer, Eleni Theoharous, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos, Giommaria Uggias, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Peter van Dalen